

til Gavn for det danske Landbrug. Derfor følte jeg mig forpligtet til, naar han talte i saa høje Toner om, hvilket mageløst Arbejde, han har lavet for os paa det Omraade, og hvilket udmærket Resultat, vi kunde have naaet, at udtale, at jeg rigtignok ikke kunde se andet, end at det, som det ærede Medlem mente mulig skulde komme ud af Forhandlingerne, sammenlignet med det, som det skulde koste, efter min Mening vilde være et meget bedrøveligt Resultat. Det ærede Medlem endte sin sidste Tale lige som sin første med at prale af, at det var dog alligevel d'Hrr. vi kunde takke for, at vi havde det, som vi have, at vi ikke gik ud i Provisoriet. Dernæst hævdede han, at dette med Rej-Teorien skulde vi ikke beraabe os for stærkt paa. Jeg vil sige til det ærede Medlem, hvad var det, det ærede Medlem og hans Venner gjorde efter 20 Mars Kamp i Danmark, en Kamp, der var saa alvorlig og ihærdig fra Oppositionens og Demokratiets Side, at vi, skønt Regeringen opløste og opløste en halv Snes Gange i Kad, kom ind med større og større Flertal for at hævde Folketingets grundlovmæssige Ret? Skal det glemmes her, naar det ærede Medlem atter og atter vender tilbage i sin Tale til den store og gode Gerning, han har gjort, saa at vi endog saa skulle takke ham derfor, at alt det, vi havde kæmpet for i 20 Mar, saa sønderbrudt, fordi det ærede Medlem og hans Venner gik over til vore politiske Modstandere? Endte den Kamp, vi havde ført for at hævde Folketingets grundlovmæssige Ret og hindre Godkendelsen af Kjøbenhavns Befæstning ikke paa den Maade, som vi alle vide? Naar vi have lidt et saadant Nederlag, kan det siges, hvad vor Ordfører med Joje har sagt her i Dag, at det er godt gjort, naar vi efter en saadan Forkludring og Forbavling af Forholdene som Forræderiet af 1ste April . . .

Formanden (Sofus Høgsbro): Det ærede Medlem maa ikke bruge et saadant Udtryk som Forræderi om Medlemmer af Tinget.

Buff: Maa ja, det gør heller ikke noget, det danske Folk ved nok at kalde det, hvad det skal kaldes. Men naar Kampen endte paa den Maade, kalder jeg det meget godt, naar vi i et Par Mar efter kunne hævde vor Rej-Ret, naar vore politiske Modstandere maa anerkende, at vi paa de fri Bevillinger have Berettigelse til at sige Nej, og de have Forpligtelse til sammen med os at hævde, at mod vort Nej kunne disse Bevillinger ikke gives. Det forekommer mig at

være en god Begyndelse. Men naar de andre, efter at have ødelagt nogle og tyve Mars Arbejde for os, komme og brovte af, at vi ikke ere komne videre endnu, forekommer det mig, at saa maa vi have Ret til at staa op og nedlægge en Indsigelse derimod. Det, det ærede Medlem har ment at kunne skaffe os i Fællesudvalget til Gavn for det danske Landbrug, vilde vi ikke være komne langt med, og det var noget, der laa længere og længere borte fra det Standpunkt, vi sammen med Socialisterne hævdede, da vi fik det vedtaget, haade reelt og principielt. Og dette elendige Resultat, som er saa godt som intet for os, kan han kun have naaet ved at give militære Bevillinger. Men saa siger jeg: Nej Tak, det er jeg ikke med til, og jeg tror heller ikke Landboerne ere med til det. Skulde de endog paa de aller frieste militære Bevillinger paa § 20 være med til at give efter, sige de Nej, for det bærer et Princip i sig. Jeg har med Glæde været med til at følge vor Ordfører i denne Sag i Fællesudvalget, og jeg er aldeles overbevist om — og deri vil jeg ikke møde Modsigelse hos en eneste af mine Partifæller her i Tinget — at ikke en eneste af dem vilde være gaaet med til en saadan Afgørelse, naar man til Gengæld skulde yde militære Bevillinger ikke alene paa § 22, men ogsaa paa § 26.

Meergaard: Til det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Hage) skal jeg kun sige, at naar han brugte det Udtryk „at bryde Grundloven“, saa gaar det meget langt over min, og jeg antager ogsaa over de fleste Medlemmers Forstand. Er det Brud paa Grundloven at føre et Forslag ind paa Finansloven til Afgørelse her i Tinget, som ikke har det ærede Medlems og hans Meningsfællers Sympati, saa ved jeg ikke, hvad et Brud paa Grundloven er, og hvis det ærede Medlem mener, at et Grundlovsbrud kunde være blevet Resultatet deraf, har jeg allerede gjort det ærede Medlem opmærksom paa, at Følgen af Vedtagelsen af dette Forslag i Landstinget og af det ærede Medlems Forslag her vilde være en midlertidig Finanslof, under hvilken der vilde være bleven Tid til yderligere Forhandling. Men jeg gentager, at naar det ærede Medlem tror, at jeg nøjedes med at tænke mig, at det var heldigt at opgive Forsøget paa at saa dette Forslag vedtaget her i dette Ting, er det ikke Tilfældet. Jeg har medvirket saa meget som nogen til, at dette Forsøg blev opgivet i sidste Øjeblik — det er ganske rigtigt, at det var i sidste Øjeblik — fordi jeg ønskede at konstatere